Deve Camu'nun Çöl Günlüğü

Çınar BİBER

Deve Camu'nun Çöl Günlüğü

Çınar BİBER

Benim adım Camu. İki yumuşak hörgücüm ve uzun, kıvrık bir boynum var. Her sabah küçük kahverengi defterimi kulağımın arkasına sıkıştırır, deri çantamı yanıma asarım. Çölde yürür ve gördüğüm her şeyi yazarım. Geniş ayaklarımın altında kum sıcacıktır, gökyüzü ise geniş ve masmavidir. Çöl kâşifi olmayı çok severim.

Bugün doğuya doğru kum tepelerini takip ediyorum. Uyuyan bir kaplumbağaya benzeyen komik bir kaya hakkında yazıyorum. Dans eden bir deve benzeri kolları olan uzun bir kaktüsün resmini çiziyorum. İki taşın arasından fışkıran minik bir pınarın yerini not ediyorum. Günlüğüm sırlarla dolu, ama hepsini kendime saklıyorum. Bazen bunları paylaşacak birinin olmasını diliyorum.

Birden üstümde neşeli bir şarkı duyuyorum. Minik bir tarlakuşu kanat çırparak aşağı süzülüyor ve hörgücüme konuyor. Benekli krem ve kahverengi tüyleri, parlak gök mavisi gözleri ve boynunda küçük kırmızı bir atkısı var. 'Merhaba!' diye cıvıldıyor. 'Ben Lila. Keşfetmeyi çok severim! Ne yazıyorsun?' Ona defterimi gösteriyorum ve 'Hadi birlikte daha çok harika şey bulalım!' diyor.

Lila yükseklere uçuyor ve dev bir ekmek somununa benzeyen bir kaya görüyor. 'Şuraya bak!' diye sesleniyor. Yerini yazıp hızlıca bir resim çiziyorum. Sonra bir palmiye yaprağının altına saklanmış gizli bir pınar görüyor. 'Buraya!' diye şakıyor. Görmek için yarışıyoruz ve notlarıma ekliyorum. Lila'nın keskin gözleriyle iki kat daha fazla hazine buluyoruz.

Kum tepelerini aşıyoruz ve Lila uzun, dikenli bir şapkaya benzeyen bir kaktüsü gösteriyor. Gülüp yazıyorum. Gülümseyen bir yüze benzeyen bir taş buluyor. 'En sevdiğim bu!' diyor. Dikkatlice çiziyorum. Günlüğüm giderek doluyor. Keşiflerimi Lila'yla paylaşmanın her buluşu daha heyecanlı hissettirdiğini fark ediyorum.

Öğlen büyük bir kayanın gölgesinde dinleniyoruz. Lila hörgücüme tünüyor ve 'Bütün bu notları neden saklıyorsun?' diye soruyor. Çölün sırlarını hatırlamak istediğimi söylüyorum. Başını yana eğip 'Ama sırlar paylaşınca daha eğlenceli olur! Genç gezginler için bir rehber yapabilirsin' diyor. Sözleri beni düşündürüyor.

Lila'nın fikri hoşuma gidiyor. Defterimi açıp bazı notlarımı yüksek sesle okuyorum. 'Kaplumbağaya benzeyen komik kaya,' diye okuyorum. Lila kıkırdıyor. 'Palmiye yaprağının altındaki gizli pınar,' diye devam ediyorum. Sevinçle kanat çırpıyor. 'Dans eden deve benzeyen uzun kaktüs!' diye ekliyor. Birlikte gülüyoruz ve notlarımın birini güldürebilmesi beni mutlu ediyor.

Genç gezginler için özel bir rehber hazırlamaya karar veriyoruz. Lila en güzel yerleri seçmeme yardım ediyor. Basit yön tarifleri yazıp küçük resimler çiziyoruz. Kayalara ve kaktüslere komik isimler takıyoruz. Deri çantam yeni sayfalarımızı taşıyor. Rehber giderek güzelleşiyor ve bunu Lila'nın yardımı olmadan yapamazdım.

Çalışırken genç bir çöl faresi bize yaklaşıyor. Kaybolmuş ve biraz korkmuş görünüyor. 'Evimin yolunu bulmaya çalışıyorum,' diye ciyaklıyor. 'Bana yardım edebilir misiniz?' Lila'yla birbirimize bakıyoruz. 'Elbette!' diyorum. Rehberimize bakıp yuvasına giden bir yol buluyoruz. Fare gülümseyip bize teşekkür ediyor. Rehberimiz şimdiden başkalarına yardım ediyor!

Fare arkadaşlarına rehberimizden bahsediyor ve kısa süre sonra başka genç hayvanlar da yardım için bize geliyor. Bir kertenkele gizli pınarı bulmak istiyor. Bir böcek kumlu bir tepeden kaçınmak istiyor. Lila'yla notlarımızı kullanarak onlara yol gösteriyoruz. Gururlu ve mutlu hissediyoruz. Günlüğümüzü paylaşmak, hayal ettiğimizden çok daha büyük bir şeye dönüşüyor.

Bir akşam, güneş batarken Lila 'Günlüğün harika şeylerle dolu, Camu. Ama en güzel yanı onu paylaşman' diyor. Başımı sallıyorum. Deneyimlerimin Lila'yla paylaştığımda daha da zenginleştiğini fark ediyorum. Çöl daha dostça, kalbim daha hafif geliyor. Defterime yazıyorum: 'Paylaşmak her macerayı daha büyük ve daha mutlu eder.'

Ertesi gün rehberimizi bitiriyoruz. Adını 'Deve Camu'nun Çöl Günlüğü: Genç Gezginler İçin Rehber' koyuyoruz. İçinde komik kayalar, gizli pınarlar ve uzun kaktüs şekilleri var. Dostlukla ilgili özel bir sayfa ekliyoruz. Lila birlikte olduğumuz küçük bir resim çiziyor. Rehberi çantama koyuyorum, ihtiyacı olan herkesle paylaşmaya hazırım.

Rehberimizi çöldeki genç gezginlerle paylaşmak için yola çıkıyoruz. Her vahada meraklı hayvanlarla karşılaşıyoruz. Onlara yerleri anlatıp ipuçları veriyoruz. Kocaman gözlerle ve mutlu gülümsemelerle dinliyorlar. Lila neşeli bir şarkı söylüyor ve içimde sıcacık bir his beliriyor. Yolculuğumuz sadece keşfetmekle ilgili değil; bağ kurmakla ilgili.

Yol alırken çölün daha renkli ve canlı göründüğünü fark ediyorum. Lila'nın neşeli sohbeti ve hızlı kanatları her adımı sevinçli kılıyor. Eskiden yalnız yürürdüm, ama şimdi macera sevgimi paylaşan bir dostum var. Günlüğüm sadece yerlerin kaydı değil; dostluğumuzun bir hatırası. Her an için minnettarım.

Bir gün ilk tanıştığımız yere dönüyoruz. Komik kaplumbağa kayası hâlâ orada. Lila hörgücüme tünüyor ve 'Uzun bir yol geldik, Camu' diyor. Başımı sallayıp günlüğümü açıyorum. İlk notlarımızı okuyup gülümsüyorum. 'Keşfetmeye devam etmeliyiz,' diyorum. 'Ve paylaşmaya da,' diye ekliyor. İkimiz de maceralarımızın süreceğini biliyoruz.

Artık günlüğümü ve rehberimi hep yanımda taşıyorum. Lila'yla kum tepelerini aşıyor, yeni harikalar buluyor ve bunları dostlarımızla paylaşıyoruz. Güzel deneyimlerin paylaşıldığında daha da zenginleştiğini öğrendim. Yani defterli bir deve ve kırmızı atkılı bir tarlakuşu görürseniz, merhaba deyin! Belki size de bir iki sır veririz.